

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

70 546

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 11.01.1971 (P. 145562)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 15.03.1973

Opis patentowy opublikowano: 17.06.1974

Kl. 21g, 2/01

MKP H01f 7/06

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Instytut Spawalnictwa

Twórcy wynalazku: Jan Angres, Edward Wilk, Andrzej Jędrus
Uprawniony z patentu tymczasowego: Instytut Spawalnictwa, Gliwice (Polska)

Stopka magnetyczna umożliwiająca otrzymanie jednakowego styku magnetycznego

Przedmiotem wynalazku jest stopka magnetyczna umożliwiająca otrzymanie jednakowego styku magnetycznego biegunów elektromagnesu lub zwory do dowolnie skierowanych lub przesuniętych powierzchni płaskich przedmiotu pod biegunami.

Dotychczas w przypadku nieprzylegania biegunów do przedmiotu, dorabiano odpowiednie nabiegunniki, przy czym strumień magnetyczny zależny był od rodzaju materiału i dokładności wykonania tych nabiegunników.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności przez opracowanie stopki magnetycznej. Cel osiągnięto konstruując stopkę, którą stanowią części łożyskowe i trzpień umieszczony między nimi, połączony z tymi częściami przy pomocy blaszek. Część łożyskowa przylegająca do bieguna magnetycznego połączona jest z nim ruchomo śrubą. Dzięki takiej konstrukcji możliwe są dwa niezależne obroty części łożyskowej, połączonej z elektromagnesem, dookoła osi do siebie prostopadłych. Otrzymuje się w ten sposób jednakowy styk magnetyczny biegunów elektromagnesu do dowolnie skierowanych lub przesuniętych powierzchni płaskich przedmiotu pod biegunami.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 obrazuje widok z boku stopki magnetycznej, fig. 2 widok z góry, fig. 3 rzut boczny, a fig. 4 przekrój przez stopkę.

Stopkę stanowi łożyskowa część 1 przylegająca do bieguna elektromagnesu 2 oraz łożyskowa część 3 przylegająca do powierzchni badanego przedmiotu. Części te ślizgają się po trzpieniu 4 umieszczonym między nimi. Trzpień zaopatrzony jest w czopy 5, do których przymocowane są ruchomo blaszki 6 połączone z łożyskową częścią 3 oraz blaszki 7 połączone z łożyskową częścią 1, co umożliwia ślizganie się części łożyskowych po powierzchni trzpienia i dowolne ich ustawienie. Część łożyskowa 1 połączona jest śrubą 8 z biegunem elektromagnesu 2, co umożliwia jej swobodny obrót dookoła osi bieguna elektromagnesu. Dzięki dwóm niezależnym obrotom dookoła osi do siebie prostopadłych, otrzymuje się dowolne położenie powierzchni płaskiej łożyskowej części 1. Powierzchnie stykowe biegunów elektromagnesu, łożyskowych części 1 i 3 oraz trzpienia 4 są szlifowane w celu uzyskania dokładnego przylegania a tym samym jednakowego strumienia magnetycznego przy różnych położeniach powierzchni względem siebie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Stopka magnetyczna umożliwiająca otrzymanie jednakowego styku magnetycznego, znamienna tym, że jest zaopatrzona w łożyskowe części (1) i (3) ślizgające się po powierzchni trzpienia (4) umieszczonego między nimi, przy czym łożyskowa część (3) połączona jest ruchomo z trzpieniem blaszką (6) za pośrednictwem czopu (5) a z biegunem elektromagnesu śrubą (8), natomiast łożyskowa część (1) połączona jest z trzpieniem blaszką (7) za pośrednictwem czopu (5).

2. Stopka według zastrz. 1, znamienna tym, że powierzchnie stykowe są dokładnie obrobione celem uzyskania dobrego przylegania a tym samym jednakowego strumienia magnetycznego przy różnych położeniach powierzchni stykowych względem siebie.

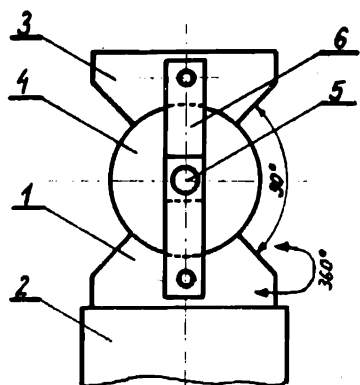

fig. 1.

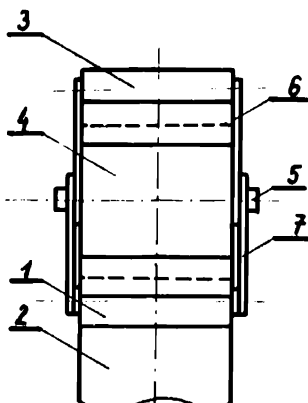

fig. 3.

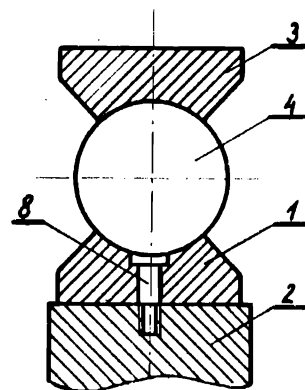

fig. 4.

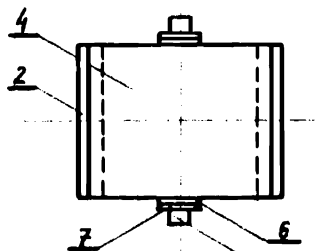

fig. 2.